

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLEN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Ham Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Utazás a Dobó István szelleme körül.

— április 21.

Mióta a Dobó István halhatatlan szellemét színes plakátokon Kir.-Helmeczeze idézte Tárczy Pál, a bodrogi függetlenségi párt jegyzője, immár harmadszor nyílik alkalmam ennek a nagy embernek a nevével kapcsolatban egy pár észrevételt tenni a függetlenségi párt országos és vicinális vezéreinek nagyhangú szólamaira.

Tárczy Pál ismét felkereste a Zemplént és — mint alább olvasható — egyrészt multkori történelmi baklövése felett kedélyeskedik, másrészt pedig kivágja — hogy már ő is kivágjon valamit — azt az eddig teljesen ösmeretlen frázist, hogy a Dobó István szelleméhez még is csak a függetlenségi és nem a szabadelvű párt áll közelebb, mert hisz a függetlenségi párt irta a zászlajára, hogy „a nemzet s vele együtt királya javára is mentől több jogot tudjunk visszaszerezni az osztrák császártól.“

Alljunk meg egy kicsit ennél a mondásnál. Szép mondás — tagadhatatlanul! Ritmikusan csengő, hatalmas szavak sorakoznak benne és nem tudok elképzelni olyan népgyűlést, még ha Stefan von

Rakovszky hívná is össze, hogy ezután a mondás után dörgedelmes „éljen“ ne jutalmazná a lelkesítésben utazó szónokot. Sőt ez idő szerint talán még Bánffy Dezső is tapsokra ragadtatná magát ennek hallatára

Van azonban egy kicsinyke hibája. Jelentéktelen hibáska. Mindössze annyi — hogy nincs benne egyetlen egy szemérvényi igazság sem. Csak úgy, mint a legtöbb, ugynevezett nagy mondásokban, amelyekben az országnak a legutóbbi időkben olyan bőséges alkalmak voltak gyönyörködni.

Micsodát akar Tárczy Pál és pártja visszaszerezni a magyar nemzetnek és a magyar királynak? Azt mondja, hogy — mentől több jogot. És kitől akarja azt a mentől több jogot visszaszerezni? Azt mondja: az osztrák császártól. Tárczy Pál hallott valamit harangozni, de nem értette meg, vagy igen hamar elfelejtette, mint a történelmi dátumokat. Kérdezem ugyanis, hogy melyik jogot, vagy miféle jogot akar ő visszaszerezni? Miféle jogát és mikor vette el az osztrák császár a magyar királynak? Eddig úgy tudtuk, mert úgy tanultuk és úgy tapasztaltuk, hogy a magyar király jogköre tökéletesen teljes és csorbitatlan. A ma-

gyar korona diadémjeiből egyetlen egy szem sem hiányzik; a király és nemzet birtokában van a teljes souverénitásnak. Sőt a függetlenségi párt fegyvermeztebb szónokai sem a királyi jogok hiányáról panaszkodtak, hanem azt vitatták, hogy az írott törvény nincs végrehajtva; az alkotmány által biztosított jogainkat a kormányzás egyik, vagy másik ágában nem gyakoroljuk abban a mértékben, mint ahogy ahhoz jogunk volna.

A magyar királyi és az osztrák császári hatalom szembeállításánál is csak azt a sérelmet hallottuk eddig hangoztatni, hogy a császári hatalom mellett nem jut kellően külső kifejezésre a magyar király ugyanolyan mértékű hatalma. De jogok elvesztéséről eddig egy szót sem tudunk. Királyi jogok visszaszerzését eddig a függetlenségi párt programként nem hangoztatta. Ez egy egészen új süttető program, még pedig a Tárczy Pál saját külön egyéni programja.

De ha már a jogok-nál tartunk, beszéljünk arról a veszedelemről is, amely a magyar nemzet ősi, sarkalatos jogát, alkotmányának fundamentumát fenyegeti ma a függetlenségi párt erőszakossága következtében. Avagy az nem élő, nem fundamentá-

lis joga-e a nemzetnek, hogy törvényeit országgyűlésén az országgyűlés többsége által alkossa? És ime mit látunk? A hazafiság szabadalmazott egyed-árusai, akik visszakarják vivni a magyar nemzet és a magyar király „javára“ azokat a jogokat az osztrák császártól, amelyeket ez soha el nem vett, azok láb-
bal tiporják és veszedelem elé viszik a magyar nemzet legősibb jogát: a törvényalkotás jogát. Kiforgatják sarkaiból az alkotmányt, elkobozzák a többség alkotmányadta jogát és a jog helyére oda ültetik az erőszakot, a terrorizmust. De hát azért — azt mondja Tárczy Pál — hogy még is ők tüzték ki célul a „mentől több jogok“ visszavonását?

És miért csak mentől többet, miért nem „mindet“?

Higye el nekem Tárczy Pál, hogy mink ebben a tekintetben is jobban tudjuk a történelmet és helyesebben vonjuk le belőle a következtetést.

Mi úgy tudjuk, hogy az osztrák császár a magyar nemzetnek és a magyar királynak egyetlen jogát sem kobozta el, tehát nem is fegyverkezünk sem miféle visszahódító hadjáratra.

De ha úgy tudnánk, amint ő tudja, akkor nem csak „mentől több jogot“ akarnánk visszavivni

hihetetlen gyorsasággal el is fogyasztotta azt. Az utolsó darab süteményt már csak úgy tömte a szájába s azon módon igyekezett is kifelé.

— Hová mégy? — kérde tőle az anyja.

— Megyek a papához — felelé teletömött szájjal.

— Még idehaza sincs, mit keresnél ott?

— Hisz ép az előbb jött haza, láttam — mondá nagyokat nyelve. — Megyek megkérde tőle, hogy mi ujság van a városban.

S azzal be sem várva az anyja feleletét, futott át hozzám.

— Papa, gyere ki velem a kapuba.

— Minek? — kérdém,

— Most akarok át menni Erzsikét megkérni. Magam nem mehetek, mert a mama miatt egy lépést sem tehetek a kapu felé, mindjárt meglátja és visszahoz.

— Várj előbb megozonnánunk.

— Már ozonnánztam.

— Már? Ilyen korán.

— Igen. Már.

— És adott az anyád négy óra előtt uzsonát?

— Becsaptam.

— Ne mond. És hogyan?

— Megígértem neki, hogy szót fogok mindig fogadni.

— És elhitte?

— El. Hü . . . hü . . . hü . . .

— nevetett fejét a válla közé huzva, s nagy fekete szemével pajkosan hunyorgatott.

(Folytatjuk.)

A ZEMPLÉN TARCZAJA.

Vandruska Antal temetésére.

Irtá: id. Bajusz József.

Ugy éltél mint egy kis király,
Minden jó volt a horgodon . . . *)
Ugy haltál meg mint egy agg legény,
Kit nem ápol testvér, hú rokon.

Oh! de még sem! testvéreid
E derék rend tanárai,
S e gyászoló ifju sereg,
Ezek a te — atyádfiai . . .

Ez a sok izmos férfi itt,
— A kiket 30 év alatt,
Te vezettél a tornászban, —
Beismerik rokonságukat.

És mi szülek, — gyermekinkkel —
Részt veszünk a fájdalomban,
A mit kora halálad hozott,
Minden jó szívre! . . . e városban.

Nem voltál — látod? — elhagyott,
Megtáfoztad a mondatot,
Hogy: „résztvét nem kísér sirjába
Szegényt, csupán a dust, gazdagot.“

„Dum moritur Dives
Concurrunt undique Cives . . .
Dum moritur pauper,
Vix venit unus et alter“ . . .

A cáfolat e közrészvét, —
„A szegény — ha van érdeme, —
Örökre él,“ — mert az emléke
Szívünkbe van — mélyen — temetve!
* Szeretett horoggal halászni.

Leánykérés. *)

Irtá: Iksz.

Amint megmondotta a Pista fiam, azonképen cselekedett is. Már félégő órákor elkezdte az ostromot az anyja ellen. Folyton a sarkában volt és megfogta:

— Mama adjál ozsonnát.

Az anyját persze felingerelte ez az örökös nyafogás s ezért idegesen kiáltott reá:

— Pisti, hagyj békén, mert kikapasz. Csak most keltél fel az asztaltól, már megint ennél?!

— Éhes vagyok.

— Várj négy óráig.

Egy pár percig hallgatva kullógott az anyja után, s aztán ismét kezdte:

— Mama.

— Mit akarsz?

— Hány óra van?

— Megint kezdéd? Még csak fél négy van. Ne légy olyan kiálthatatlan.

— Én nem vagyok kiálthatatlan, csak éhes.

— Meg nem halsz éhen négyig.

— De én meghalok.

— Pisti, ne bosszants.

— Én nem bosszantalak, csak ozsonnát kérek.

— Mindjárt kapsz egy nyaklevest.

Nem kell, én nem szeretem a nyaklevest.

— Ha nem akarsz nyaklevest, akkor légy nyugton.

— De mikor olyan éhes vagyok.

— Hát csak várd be szépen a négy órát.

*) Szerzőnek „Pistike kópéságai“ címmel megjelenendő kötetéből.

nemzet és király számára, hanem „valamennyit.”

A Tárczy Pál programja hamis is, csonka is. Uram Isten, hogy nézne ki az a sokat leszidott 67-es alap — ha Deák Ferencz is csak *mentől több jogot* követelt volna vissza és nem ragaszkodott volna ahoz, hogy alkotmányos életünk fonala ott vételessék fel újra, ahol félbe szakított. Avagy Eger várát sikerült volna-e megmenteni, ha Dobó csak „mentől több törököt” akart volna elkergetni onnan és nem valamennyit. A szellemi kapcsolat a Dobó István emléke és a bodrogközi plakát között sehogyssem bír megszületni.

Szirmay István.

A bodrogközi plakát.

— április 21.

Tárczy Pál a Dobó István örök-emlékü nevével ékeskedő bodrogközi plakát foytatásaként az alábbi nyílt levelet intézte hozzám. Engem akar benne ütni, vagy mint ő mondja, leceseüzni, de ezért csak közreadom. Ime:

Édes barátom!

A „Zemplén” e hó 9-iki számában nagyon ki vagy történeti tudományoddal!

Ragyogó örömmel igyekszel leceseüzni az én történeti ismeretemet, mert hát szörnyűséges is az én történelmi tájékozatlanságom, amidőn I. Ferdinándot 1552-ben már német császárként szerepeltetem!

Mit is mondassz te erre?!

„Ferdinándot csak később, bátyjának a lemondása után választották meg császárnak, ha jól tudom, 1558-ban.”

Helyes! Ami igaz, az igaz! Hat évet tévedtem!

Mert hát — tudod — én életemben soh'se szántam rá magam kalendáriumot tanulni, éppen úgy, mint sohasem viseltettem valami nagy lelkesedéssel az ilyen történelmi ismeret iránt: „Szt.-László királylyá lett ekkor, meghalt ekkor, meg ekkor” stb., sőt — horrendum dictu — I. Ferdinándtól sem tanultam meg ilyeneket s nem is tartom beraktározva emlékezetemben császári, viselt dolgainak pontos dátumát sem.

De te bizony ott tartod, s ha kell, nagy hegyesen ki is vágod! Ha pedig akadna, aki kételkedni merészel s felüti valamelyik történeti könyvet az pörül jár; mert ámulatában kénytelen hanyatt vágódni s még jó, hogy el nem ájul a csodálattól, hogy a te emlékezeted s a történeti könyv menyire quadrál!

Soha ilyet!

Engedj meg, de azért én mégis Tamás vagyok ebben a dologban. — Már inkább elszánom az életemet s beállok kételkedni.

Teszek veled egy próbát!

Ha levelem elolvasásában ide eljutottál, sziveskedjél egyenesen átsétálni a szomszéd szobába és ott Mízsák Pista bátyánk előtt sugó nélkül vágd ki olyan hegyesen, mint ahogy I. Ferdinándnál kivágtad, hogy hanyadik évben lett király s mikor halt meg Ulászló, Kálmán, IV. Béla, no meg Hunyadi Mátyás?

Mert — tudod — én tetőtől-talpig magyar embernek ismerlek s fel kell tételeznem, hogyha a Habsburg-házból származott királyokról szóló dátumokban olyannyira biztos vagy, hogy még császárrá koronázatásuk évét is emlékedben tartod, mennyire igen-nagyon tudhatod még nemzeti nagy királyainkról az ilyesféle évszámokat!

Ha ezen a kis próbán szerencsésen keresztülestél, amit én igazán szívből kívánok neked s ha erről Mízsák Pista bátyánktól bizonyítványt (elengedem róla a bélyeget is) nyer-

tél s ezt lapodban közzé is teszed, akkor eszeveszettül porig hajlok történelmi ismereted s memóriád nagysága előtt, mint a nap birodalmának lakója, amikor reggel a napot felbukani látja.

Ha pedig netalántán — amitől Isten óvjon — ez az együgyű, gyenge próba balul ütne ki rád, akkor már engedj meg, hogy egy kicsit tüdődjek.

1558! 1558!

Hogy is vághattad te ki ezt olyan nagy hetykén, nyalkán?!

Nem is kerek szám!

Enyje, enyje no! Ördöge van ennek az embernek!

Gondoltam arra is, hogy nagyké-püsködés van a dologban, t. i., hogy legalább félszeggel bepillantottál valami nagy salabakter-könyvbé s az újságban meg már úgy adod a bankot, mintha az egész világ tudománya a fejedben volna.

Távozz tőlem sátán!

Hogy gyanusíthatnának én meg téged ilyesféle uri betegséggel, ha mindjárt nagyon gyakori is ez — amikor soha semmiféle hajlandóságot nem vettem benned észre ez iránt?!

Nem, édes barátom, ezt a vilá- gért se teszem.

Hanem tudod mit?

Elmondok neked egy diákkora- beli kis adomát, ettől talán nyitjára akadunk a dolognak.

Erettségi vizsgánkon a történe- lem következett.

A vizsga előtt összeverődve bi- zalmasan elmondtuk egymásnak, hogy ki melyik királyt ugrasztotta meg. Felve, suttogva folyt a beszélgetés, hogy valami illetéktelen fülekre ne kerüljön a titok.

Még is oda került. Alig, hogy felszólítják az első társunkat, knapp megkapja IV. Bélát, akit megugrasztott! No hát vége a világnak, gon- doltuk, nem lesz már ebből az egész komédiából tán kutya se! Kihallgat- tak s szentül hittük!

Szegény társunknak arca szobor lett, lába gyökér, — csak állt, csak ámult s hákogni se tudott.

Egyszer csak aztán, amikor nagy nehezen egy kis levegőhöz kapott, ilyenféle beszédet kezdett:

IV. Béla alatt roppant nyomorult helyzetbe került az ország, — Bathu- kán vezérlete alatt óriási tatársorda rontott be ránk s amerre elvonult, mindent elpusztított. Mértfőldékre nem lehetett élő embert találni, — fekete hollók s varjak reppentek fel innen is, onnan is emberi hullákról s ha valahol egy-egy élve maradt is, az se mert előbujni az erdősegekből s nádasokból, ahova az ellenség elől menekült.

Ilyen formán szavalgatott sze- gény, — akadozva, meg-megállva.

Mikor pedig már ebből is kifog- yott, felemelte árva fejét büszkén, nagy önértzetűen s nagy lélekzetvétel után így vágta ki a rezet:

„De hagyjuk e szomorú helyet és térjünk át Mátyás király dicsősé- ges uralkodására.”

Erős mosoly követte ugyan ezt az ide nem illő, honfiai felbuzdulást, de hát könnyebb lett volna a rohanó árt feltartóztatni, mint az én neki eredt osztálytársamat dikciójában meg- gátolni.

És vágott Mátyás királyról egy olyan fényes leekét, hogy szemünk- szánk elállt.

Volt beszédjében tudás, lelkesé- dés, kristálytisza magyar érzés és voltak benne még pontos dátumok is s meg vagyok győződve, hogy ezekre a dátumokra még most is emlékszik.

Hát — édes barátom — ha te lettél volna ebben a szorongatott helyzetben, én azt hiszem, hogy te I. Ferdinánd dicsőséges uralkodására vágtnál volna át, mert ő alatta de- rengett fel a te politikai hitvallásod, a közös-ügyes állapot hajnala a ma- gyar nemzet kiszámíthatatlan kárára, de a te lelked szörnyűséges nagy örö- mére. Ezért tudod az ő idejéből olyan jól a dátumokat.

Még egyet!

Dobó István szellemét te a ti tá- borotoknak igyekszel kisajátítani azon alapon, hogy ő a király iránti hűsé- get a magyar hazafisággal nagyon szépen össze tudta egyeztetni.

Ez alapon Dobó István szellemé- vel mi közelebbi rokonságban ál- lunk, mint ti; mert hiszen épen az a mi pártunknak legfőbb célja, hogy a nemzet s vele együtt királyja ja- vára is mentől több jogot tudjunk visszaszerezni az osztrák császártól.

Ez a küzdelem a magyar törté- nelemben már csaknem 400 éves s te azt egészen elfeledted!

A mérleg ez:

En tévedtem a német császárok történetében 6 esztendő, te pedig a magyar történetből elfeledted 400-at!

Már most vedd elő a logarith- must s kalkuláld ki, hogy melyikünk történeti tudománya fogyatékosabb:

1-ször számokkal;

2-szor magyar érzés mértékével mérve?

Kir.-Helmeccz, 1903. ápr. 18.

Baráti tisztelettel:

Tárczy Pál.

Most pedig nekem is engedjessék egy-két szót.

Multkori levelében azt állította Tárczy Pál, hogy 1552-ben, Eger vár ostromának esztendejében is megcsalta a német a magyart. Dobó István, Eger vár védője legalább hiába kért segí- séget a magyar királytól, nem küldött egyebet ígéreteknél, pedig tehette volna, mert a magyar király egyáltalán német császár is volt, tehát hatalmas nagy úr, a birodalmi seregeknek korlátla- nul parancsoló ura.

Feltűnt nekem az évszám, mert ugy emlékeztem, hogy 1552-ben I. Fer- dinánd az akkori magyar király még nem volt német császár, hanem a né- metek hatalmas császára akkor még V. Károly volt.

Utánanéztam a történelemnek és meggyőződtem, hogy emlékezetem nem esalt, Tárczy Pál tévedett. Ezt megírtam a Zemplénben.

Tárczy P. most kedélyesen fogja fel a dolgot és azt állítja, hogy a dátum nem is valami fontos dolog és hogy ő az évszámok tanulására nem is feketett valami nagy súlyt.

Hát hiszen ezt felesleges volt új- ból kijelenteni. Én legalább mindjárt gondoltam, hogy valahogy így van a dolog.

A dátumokat azonban kár olyan nagyon lekiesinyelni. Azok tudása nél- küül lehetetlen helyes fogalmat alkotni valamely kornak a történetéről és olyan igazságtalanságokba eshet bele az ember, mint Tárczy Pál.

Ami azt a kérdést illeti: vajjon én csak dátumokat tudok-e a törté- nelemből, avagy egyebet is, mint pl. Tárczy Pál — az nem igen ér- dekli a publikumot. Az ajánlott pró- batételre tehát nem vállalkoztam és a Mízsák István bizonyítványát közre nem adhatom. Ha érdeklé a dolog Tárczy Pált, akármelyik csendes va- sárnap délután szívesen vállalkozom egy kis, privát eszmeeserére.

Nem bánom: kérdezzük ki egy- mást akár az Arpád-házi királyok korából, akár a Habsburgok uralko- dási idejéből.

Hogy az 1558-at csak úgy fejből vágtnál volna ki, nem állítottam. A „ha jól emlékszem” kifejezésnek az volt az értelme, hogy a forrás, amely- ben az 1552-nek utána néztem, csak annyit mondott, hogy I. Ferdinándot bátyjának lemondása után választot- ták csak császárrá, de hogy mikor, az évszám nem volt kitéve és én lusta voltam tovább kutatni. Elég volt nekem, hogy 1552-ben nem volt Ferdinánd császár.

Semmiféle olyan *bankot* tehát az újságban nem adtam, amelyet Tárczy Pál is nem adhatott volna.

Végre is, ha az ember a nyilvá- nosság számára ir és tudja, hogy mit jelent a latin „scripta manent” nem csak hogy nem tilos, de tanácsos az

emlékezetet egy kis utána nézéssel megerősíteni.

Hogy melyik korszak volt a ked- venc studiumom, azt nem találta el Tárczy Pál és I. Ferdinánd „dicsősé- ges” uralkodására semmiféle szoron- gatott helyzetben át nem tértem volna, mert akkor, mikor a magyar törté- nelemnek ezt a korszakát tanultuk, én magam bizony szenvedélyes Sza- polyay-párti voltam. Aminthogy ma sem tudom magamat rosszabb ma- gyarnak, mint amilyen például Tárczy Pál.

Egészen közönséges gorombás- kodás tehát, ha Tárczy Pál azt állítja, hogy az én lelkemnek szörnyűséges nagy öröme esik annak a kornak az emlékezte, amely a magyar nem- zet szakadatlan szenvedésével van tele s már diák koromban is a „mameluk” hajlam serkentett a Ferdinándok tör- ténetének buzgó tanulására.

Nem úgy van az, barátom, Tárczy Pál! Az a korszak, amelyről én a magyar történelemből legtöbbet és legtöbbször olvastam, az a magyar történelemnek az a gyászos korszaka volt, amelyet a te pajtásod nem tu- dott, a IV. Béláé. (A szó köztünk maradjon én ezt a vicceket már igen kis diák koromban hallottam, mint régi jó idők emlékéit).

És pedig azért olvastam és ku- tattam ezt a szomorú korszakot, mert egybe van forrva azzal az én *csalá- domnak* a története is. Ott, a gyászos emlékü *mohi* esatában (már ki sem merem tenni az évszámot, pedig ezt igazán könnyvélnék tudom) esett el 38. rokonával együtt az a Raák vitéz, akinek én, kárhóztatásra való közös- ügyes mameluk leszármazójának tar- tom magamat. És ajánlom neked is, hogy olvasd el még egyszer te is an- nak a kornak a történetét, mert meg vagyon irva, hogy a tatár már itt volt a határon és mink még is a ku- nokat, meg az izmaelikat ütöttük, akárcsak most egymást, a helyett, hogy megértettük volna a veszedel- met és kellő időben adtunk volna elég katonát a királynak.

Sz. I.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

)(A fősorozás újabb elhalasztása.

A honvédelmi miniszter, tekintettel arra, hogy a folyó évben kiállítandó ujoncok megajánlásáról szóló törvény- javaslat az országgyűlés által mind- eddig meg nem szavaztatott s így most már nincs kilátás arra sem, hogy az ideai fősorozás a hozzá már nagy- részt ismételtén felterjesztett nyomo- zási és utazási működési tervek alap- ján a f. évi május 4-éig megkezdhető és a f. é. június hó 20-áig terjedő időtartam alatt befejezhető legyen: elrendelte, hogy az ideai fősorozás egyelőre és további rendeletéig ismét- telten elhalasztassék s erről a sorozó járási tisztviselők azonnali közhírre- tétel végett értesíttessenek. Minthogy azonban a folyó évben kiállítandó ujoncok megajánlásáról szóló törvény- javaslat a törvényhozás által talán mégis akként és oly időpontban fog elfogadtatni és törvényerőre emeltetni, hogy annak alapján az immár több ízben ismételtén elhalasztott, az ideai fősorozás a f. évi június 2-ától f. évi július 25-éig terjedő időszak alatt végrehajtható lesz, a nevezett minisz- ter azt is elrendelte, hogy a hatóság- gok f. évi ujoncászai, utazási és mű- ködési tervezeteket az illetékes had- kiegészítő-parancsnokságokkal egyet- értőleg ismételtén oly módon állapít- sák meg, hogy az ideai fősorozás eset- leg f. évi június 2-ától július 25-ig végrehajtható legyen.

)(Segédjegyző választás. Alsó- hrabóczi segédjegyzővé f. hó 16-án egyhangulag Csillag Jakab sátorlaja- ujhelyi lakos segédjegyző választott meg.

)(Az a.-hrabóczi körjegyző vá- lasztás. A varannói járás főszolgabi- rája az alsó-hrabóczi körjegyzői vá- lasztás határnapját f. évi május 4-én

délelőtt 10 órára, a körjegyzői kör székhelyére kitzúte.

(Bortermelők és borkereskedők országos szövetsége. A hazai bortermelők és borkereskedők országos szövetséget létesítettek Budapesten a borértékesítés érdekében. Ennek a szövetségnek egyik alelnöke br. Wald-bott Frigyes a kiváló mintagazda és tolesvai szőlőbirtokos lett.

(Versenybírálat kavicsfedanyag szállítására. A vármegyei törvényhatósági közutak fenntartására szükséges és pénzes erővel beszerzendő kavicsfedanyag szállításának az 1903., 1904., 1905. és 1906. évekre való biztosítása érdekében f. évi apr. hó 24-én az alispán hivatalos helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján versenybírálatot tartatnak.

(Sátoraljauhely r. t. város f. hó 22-én d. u. 3 órakor a városi közgyűlési teremben rendkívüli közgyűlést tart, melynek egyedüli tárgya, a villanytársulat kérvénye egy általa felvendő kölesönre jóállás vállalása iránt.

HIREK.

Vandruska Antal.
1845—1903.

Ki ne ismerte volna, ki ne szeretne volna ezt a nemes, derék barátunkat, aki itt hagyott bennünket búcsú nélkül, de akitől mi szó nélkül el nem búcsúzatunk. Főgymnasiumunknak évtizedeken át torna-tanára volt, segített nevelni egy egész emberöltőt; azok szívéből meritem e szavakat. A kecskeméti kis házikótól, a melyben született, katonai pályáján, a közigazgatási esataterén, városunkban eltöltött férfikorán át a fölötté domborodó sirig a munka- és ember-szeretet voltak vezérlő-elvei, a békés nyugalom a boldogsága. Irigylésre méltó lélek volt, olyan mint Agricola, akiről megírta Tacitus: gazdag volt a lelke, tudás, nemes szenvedély, minden volt benne, még — megelégedés is; csak egyet nem tudott szerezni magának soha — ellenséget!

Szombaton este fél tíz órakor orbáné ölte meg. Szép érekeporsóban a piaristák templomába vitték, honnét hétfőn délután négy órakor temették el. A gyász-szertartás a gymnasium udvarán ment végbe s jelen volt ott városunk színe-java, a tanári kar, a gymnasiumi ifjuság és volt tanítványainak száza. A szertartást Kovács Endre főgymnasiumi igazgató végezte Boross Antal, dr. Pécsi Odón és Freész Endre főgymnasiumi tanárok segítségével. Szébbnél-szebb koszorúk borították koporsóját, melyekkel tanártársai, barátai, hálás tanítványai áldoztak emlékének. A tanári kar nevében dr. Hám Sándor tanár a következő beszéddel búcsúzott el a boldogultól:

*Mélyen tisztelt tanár-testület!
Szeretett kartársaim!*

A ti parancsotok adja most a bánatos szót ajkaimra, mikor egy becsületes, munkás, de igazi örömmel kevés megáldott élettől búcsúzunk el. Nem jobb volna-e nekem is félre állani, s titokban morzsolni el az itt nyugvó boldogult legszebb díszét: a baráti szeretet könyveit? Virágot porba hullani, látni százados tölgyet elkorhadni fájdalmas jelenség; de ezeknek láttára mindig van egy vigasztaló gondolatunk: a bennük levő erőtlenség tudata. De férfi korának delén kidülni látni egy munkaerőt, aki a kötelességtudás és nemes szív minden tulajdonságát egyesítette magában, agyvelőt dermesztő fájdalom.

En is ezt mondom, kedves boldogult barátom, amit az apostol mondott az Üdvözítőnek: Quo vadis? Hova mégy? Mért teszed szegényebbé azt a fát, a tanártestület életerős fáját, amelynek egyik legszebb díszete voltál? Majd felelnek erre a kérdésre az örökkévalóság kapui, s az az akaratában kifürkészhetetlen böles

igazbíró, akinek most te trónja előtt állasz. Mi nagy utadra nem tudunk téged mással elbocsátani, mint azzal a palma-koszorúval, mely kartársi nagyrabecsülésünknek jelképe és záloga; örök éjszakád kiellen esendjében beszéljen neked munkatársaid és barátaid szerető szívéből, mely reszket, mikor látja, hogy téged elveszített. S ha halhatatlan lelked most itt van koporsód körül, érezze örömet az az igazi, őszinte, mély fájdalmat, melylyel elárvult társaid és barátaid utoljára mondják neked, hogy — Isten veled!

A temetőben pedig Sebeők Elek VIII. o. tanuló mondott a tanuló ifjuság nevében igen szép búcsu-beszédet. Mind a gymnasium udvarán, mind sirjánál a főgymnasium ének-kara gyönyörű gyászdalokat énekelt. Kedden reggel 8 órakor Boross Antal tanár a gymnasiumi ifjuság jelenlétében requiemet mondott az elhunyt tanár lelkiüdvéért. Ezzel kedves emléket szívünkbe zártuk.

Elhunytáról a tanári-kar külön gyászjelentést is adott ki.

— Az áprilisi tél. Mintha csak most kezdődne el igazán a tél, olyan hidegre fordult hirtelen az idő. Sátoraljauhelyben és környékén már napok óta gyöngye fagy volt észlelhető éjjelenként. Olykor erős derre is ébredtünk, mely az éjjeli fagygyal együtt tetemes károkat okozott különösen a szőlőkben és gyümölcsfákban. Két nap előtt gyöngye havazás is volt a város határában, a melyből kevés hópihe nekünk is kijutott. A zord téli időjárásról több vármegyénkbeli községből vettünk tudósítást, melyek a fagy okozta nagy károkról számolnak be. Érzékeny kárt szenvedett a többek között Mad nagyközség és vidékének szőlőbirtokossága. Tegnapi virradó éjjel — mint levelezőnk írja — a fagy mintegy 75—80% kárt okozott a szőlőkben és nem kisebb mértékben érte a fagy a gyümölcsfákat is.

— Újabb alapítványok a Zemplén-vármegyei Kazinczy-körben. A Zemplénvármegyei Kazinczy-kör iránt mindinkább fokozódik a vármegye közönségének érdeklődése; nemcsak naponkint lépnek új tagok be, hanem alapítványok fölajánlásával is biztosítják a kör fennállását. Így újabban tolesvai Nagy Barna tett alapítványt; Pólyai Géza kir. közigazgató pedig már régebben bejelentett alapítványára 200 koronát fizetett be a kör pénztárába.

— Adományok az új Vay-Mocsári alapítványra. A tokaji ev. ref. egyház presbitériuma 200 koronát szavazott meg a sárospataki főiskola javára mint az egyház részéről fizetendő adományt. Azon felül folyamatban van az egyénekénti adományozás is, a melyet hathatósan előmozdít a husvét másodnapján Horváth János lelkes által tartott buzditó beszéd. — Ugyancsak a fenti alapítványra 100 koronát juttatott egy magát a nyilvánosság előtt megnevezni nem akaró ev. ref. lelkes.

— A helybeli dohánygyár színelőadása. A helybeli magyar királyi dohánygyár vasárnap, f. hó 19-én a városi szegények segélyezésére táncal egybekötött, jótékonycélu műkedvelői színelőadást rendezett nagy érdeklődő közönség jelenlétében. Tóth Ede 3 felvonásos eredeti népszínművét, a „Kintornás család”-ot tanulták be nagy szorgalommal és odaadással. A darab előadása a leghivatottabb műkedvelők productumán sem maradt alul, amit nagyrészen Friss Heiman valóban méltánylandó, odaadó fáradozása és szakavatott rendezésének lehet köszönni, ki a darab ügyét nagy lelkesedéssel fogta fel. A szereplők alakítása ugy külön-külön, mint összjáték tekintetében szigorubb kritikát is elbirna, azonban csak Ferenesák Rózsi, Pilcz Jelmuska, Gyüre I., Pusztay Margit, Kálmán Zs., Héjj

Mariska, Heinrich János, Ferenesik István, mint a darab főszereplőinek játékát emeljük ki ez alkalomból. A tapsokból bőven kijutott a szereplőknek, valamint az ügyes rendezőnek is. Az élvezetes és ambicióra valló előadás után, mely részben a dohánygyár vezetőségének is érdeme, tánc következett, mely legvidámabb s fesztelen hangulatban a hajnali órákig tartott. A siker ugy anyagi, mint erkölcsi tekintetben kiváló.

— Kereszt- és harangszentelés. Lélekemelő ünnep volt Legyes-Bényén e hó 19-én. A katolikus hitközség közadakozásból épített új templomába — amelynek a felszentelése május hó 24-én fog megtartani — a meglevő két haranghoz még egy harmadikat csináltattak szintén közadakozásból, amit Bessenvey István monoki plebános, kerületi esperes szentelt meg Szekeresi János szerencsi plebános, Petsár N. monoki és Szepesy Gyula szerencsi káplán segítségével. A szentelés után Szepesy Gy. szerencsi káplán mondott szép beszédet. Az új harangnak keresztiszülői Zalay Andor nagy földbirtokos és neje. — A hideg, kellemetlen idő dacára a szomszéd községekből vallás különbség nélkül sok nép gyűlt össze ezen nem mindennapi aktusra. A harangszentelést megelőzte az új templom elébe állított díszes kókereszt szentelése, amit az Isten dícsőségére Buri Mihály ottani gazdaember saját költségén csináltatott.

— Révész próbabálja. Révész Imre előnyösen ismert táncitanító f. hó 17-én distingvált közönség jelenlétében tartotta meg fiatal tanítványival táncvizsgáját a „Hungária” termében. A növendékek precíz táncra, a bemutatott tánc-különlegességek is megerősítik a szülőknek jó véleményét, kik Révész Imre táncitanítói hitvitasságáról most újabban is meggyőződést szerezhettek. A növendékek esti 1/211 óráig voltak együtt.

— Nagy tűz Leleszen. Leleszről írják lapunknak, hogy ott folyó hó 20-án este 9 órakor a városi bikaistállóból kitért a láng és csakhamar a házak nagy része lángban állott. A tűz a valósággal dühöngő orkánban hétfő reggelig égett. Mintegy 50 ház égett le és 70 család ment teljesen tönkre. A ref. templom és iskola épiségen maradt, míg a temető-utca egyik oldala egy ház kivételével teljesen leégett. A lakosok még most sincsenek teljes biztonságban, mert az orkán még mindig tart. A kár oly nagy, hogy hozzávetőleg sem lehet megállapítani.

— Cigányszerelem. Pháraó füstös ivadékaikat ragyogóbb a szeme, forróbb a vére, lángolóbb a szerelme, mint más nemzetek fiainak. A szenvedélye is hevesebb, a keze gyorsabban jár és a lelkiismerete könnyebb, mint más földi halandóé. A kiontott embervér nem okoz nekik semmiféle nagyobb lelki-furdalást. Ilyképen azután könnyen érthető, hogy a szerelmi drámák is rettentő sűrűn fordulnak elő köztük. Valóban felháborító mennyi dolgot ad a hatóságnak a cigányok viselkedése. Hát még amiről az igazságszolgáltatás tudomást sem vesz. A mit csak egy négy szemközt, közös egytértséssel „intéznék” el? Egy cigány szerelmi-dráma játszódott le e napokban városunkban. A dolog úgy történt, hogy Tokhár András, akinek különben szemrevaló fiatal felesége van, beleszeretett a kunyhójukba vendégségbe érkezett Goró Julesába. Nehány bizalmas tekintet kölesönös kacsingatásokkal fűszerezve nagy elhatározásra bírta a fekete képű, villogó szemű Don Juant. Alig fordult ki néhány pillanatra a fiatal Tokhárné az András cigány Goró Julesa mosolygó ajkára néhány forró csókot cuppantott. Az egyik cuppanás kissé hangosabb talált lenni a kelleténél,

ami azután nagy veszedelemre szolgáltatott okot. A kunyhón kívül álló fiatal asszony figyelmessé lett rá és rosszat sejtve, hirtelen benyitott az ajtón. A mit látott, annyira kihozta sodrából, hogy a keze ügyébe kerülő késsel előbb hűtlenné vált urát, azután Goró Julesát szúrta meg. A véres jelenet után a szerelmi drámának még nem volt vége; előbb ugy amint voltak, mind a hárman jól megtépázták egymás üstökét s a mikor egymás iránt való kötelességüknek eleget vélték tenni, összevázva távoztak a harc színhelyéről. Tokhár és neje a bírósághoz siettek, míg a Julesa elmenekült a városból.

— Ipar és kereskedelem című rovatunkban közölt „Eszrevételek” című cikkünk tárgy-halmaz miatt a jövő számrá szorult.

TANÜGY.

— A sárospataki állami tanítóképezdénél az 1903/4. tanéven az első osztályban 28 jótéteményes hely tölendő be és pedig a reggeli, ebéd, vacsora- és lakásból álló teljes ellátást ingyen élvezi 10 növendék; évi 70 koronát fizet 9 és évi 140 koronát fizet 8 növendék. Az 50 kros bélyeggel ellátott folyamodványok a nagymélt. vallás- és közokt. m. kir. miniszteriumhoz címezve, folyó évi máj. 30-ig a szükséges mellékletekkel a tanítóképezde igazgatóságához küldendők be. Azon folyamodók, kik négy középiskolai osztály végzéséről szóló bizonyítvány hiányában felvételi vizsgálatra kötelezetteknek, június hó végéig fognak értesíteni a felvételi vizsga napjáról. (július 1—10.)

KÖZGAZDASÁG.

* Méhészeti tanfolyamok Gödöllőn. A nagyméltóságú földmívelésügyi miniszter a hegyvidék gazdasági érdekeit a méhészet terjesztése útján is fejleszteni óhajtván, a gödöllői állami méhészeti gazdaságban az 1903. év folyamán az alábbi beosztás mellett 8 időszaki tanfolyam megtartását engedélyezte: május 1—20-ig a kisközdák első tanfolyama, május 21—június 10-ig a kisközdák második tanfolyama, június 15—23-ig tanfolyam a lelkészek számára, július 1—21-ig néptanítók első tanfolyama, július 21—aug. 14-ig néptanítók második tanfolyama, augusztus 16—30-ig tanfolyam nők részére, szept. 2—15-ig tanfolyam erdészek részére, szept. 17—30-ig tanfolyam erdőőrök számára. — A pályázni szándékozóknak 1 koronás bélyegjeggyel ellátott folyamodvényaikat, a földmívelésügyi miniszterhez címetten a hegyvidéki miniszteri kirendeltséghez 20 nappal az illető tanfolyam megkezdése előtt Munkácsra kell benyújtani. A tanfolyamok bármelyikére felvettek közül a szegényebb sorsúak a tanfolyam tartama alatt ingyen részesülnek teljes ellátásban.

* A nyitramegyei gazdasági egyesület által rendezett XXI-ik nemzetközi nagy lóvásár Érsekújvárott (Budapest—bécsi vasúti fővonal) mint minden évben, ugy a folyó évben is, május hó első hétfőjén s az előtte való vasárnap délután, a f. 1903. évben, tehát május hó 3-án d. u. és május 4-én fog megtartani. Ezen lóvásár legelőnkebb lóvásárja Magyarországnak, mert alig van hazai és külföldi kereskedő, ki ezt föl ne keresné. Ezek már 20 éven át tapasztalták, hogy itt lovak mindenféle használatra nagy választékban kaphatók. Lakások és istállók az érsekújvári rendőrkapitányi hivatalnál rendelhető.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

W. E. L. Bénye Köszönnjük. Felhasználtuk. Érdeklődő Helyben. Alkalmadtán megírjuk, hogy mit határozott. I. L. Szerencs. Természetesen el fogjuk olvasni s megmondjuk a véleményünket. H. Varannó. Levelet irtunk.

Kiadótulajdonos Éhler Gyula,

MEGHÍVÁS

Az 1898. évi XXIII. t.-cz. alapján alakult Országos Központi Hitelszövetkezet kötelékébe tartozó Perbenyik és Vidéke hitelszövetkezet, mint az Országos központi hitelszövetkezet tagjai 1903. évi május hó 3-án d. u. 3 órakor a községi iskolában

rendes közgyűlést

tart, melyre a tagok az alapszab. 35. §. értelmében meghívattak.

Napirend:

1. Mult évi üzleteredményről szóló jelentések tárgyalása.
2. Zárszámadások megvizsgálása és felmentvény megadása.
3. Mérleg megállapítása.
4. Tiszta jövedelemről való rendelkezés.
5. Az igazgatóság 10 tagjának választása.
6. Felügyelő-bizottság 3 tagjának választása.
7. Az alapszabályok módosítása.
8. Netaláni indítványok.

1902. évi december hó 31-én a tagok száma 349, üzletrészeinek száma pedig 387 volt; az év folyamán belépett 24 tag 24 üzletrészszel, kilépett 7 tag 7 üzletrészszel.

A felügyelő-bizottság által megvizsgált évi mérleg a szövetkezet helyiségében kifüggesztett és mindenki által megtekinthető.

Kelt Perbenyik, 1903. április hó 11-én

Az igazgatóság.

Klimatikus Szolyva-Hársfalva Hidegviz-gyógyintézet

(Bereg megyében).

Posta és távirda a fürdőtelepen. (Yasuti állomás).

Remek szép fekvés, kiránduló helyek és sétányok.

GYÓGYESZKÖZÖK:

Hidegvizgyógyintézet, vasas- és égvényes savanyúvíz és fürdők, ez idén ujjonnan és czélszerűen átalakított sós- és fehérvízgyógyintézet, villany-masszázs, természetes melegtej, juhsavó; mindezek czélszerű használatára a gyógyfürdő orvosa ügyel fel.

Járványmentes Állandó fürdőhely. Gyógyszertár, orvos. Két vendéglő Kítűnő ellátás és lakás.

Elsőrendű cigány zene.

GYÓGYJAVALLATOK:

Tüdőbajok, malária (mocsárláz), gőge-, hörg- és tüdőhurut, emésztetlenség, máj- és légdaganatok, vishólyaghurut, specifikus s görvényes csontbántalmaknál. Mindenféle idegbántalmak, fejfájás, migraine, histeria, szédülés, nehéz légzés, hypochondria. Vértök, közhéj, görvény, bujakór, delirium trem. potat. Női bajok, fehérfolyás, sápkór, havi zavarnaknál.

Idény májustól októberig.

Prospektussal s egyéb felvilágosítás-sal szívesen szolgál.

a fürdőigazgatóság.

„Szőlőugast ültessünk”

minden ház mellé és házi kertjeinkben.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (három mind kuszó természetű) mert nagyobbrésze ha megfő, természet nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol ugastnak alkalmas fajtákat ültettek, azok tövén elhatják házuikat az egész szőlőérés idején a legkínzóbb muskátly és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fa mellett a legcélszerűbb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekbbszise anélkül, hogy legkevesebb helyet is el foglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladácsabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó szíves élnyomatú katalógus bársinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja. Érmelték első szőlőültetvénytelep Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Gyakornokul

felvétetik egy jó házból való fiu

Szent-Györgyi Vilmos

kereskedésében.

Egy magasabb képzettségű polgári iskolát végzett leány, ki kitűnő zeneképzettséggel is bír, úri háznál állást keres fiuvagy leány-gyermekek iskolai és zongora oktatására, magyar nyelven. Bővebb felvilágosítást nyújt a kiadóhivatal.

Mely árverésnek a sauhelyi kir. járásbíró-ság 1903. évi V. 220/2. számú végzése folytán 328 korona 98 fillér tőkekövetelés, ennek 1900. évi november hó 1-én napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 87 kor. 90 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig sauhelyben alperes lakásán leendő eszköz-lésére 1903. április hó 27-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is elfognak adatni.

Tk. 2347/1903. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sauhelyi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zemplén-vármegyei tiszti ügyészségnek mint a vármegyei nyilvános betegápolási alap képviselője végrehajtónak Misztina Jánosné szül. Haske Mária végrehajtást szenvedő elleni 43 korona 92 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró-ság) területén lévő Sárospatak köz-ségben fekvő a sárospataki 4070. számú tjkvben előbb egészben, Misztina Jánosné szül. Haske Mária végrehajtást szenvedő nevében állott, azonban időközben a végrehajtási zálogjog bekebelezése után annak 1/3-át részére B. 3-6. sor alatt bejegyzett Halász János, továbbá kiskoru Halász József, István és Erzsébet nevére írott egész I. 6548 és 6549. hr. számú belhelyi kert és 187. 6. i. számú házra az árverést 606 koronában ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1903. évi május hó 27-ik napján délelőtti 10 órakor Sárospatak község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is el fog adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt sauhelyben, 1903. évi április hó 12. napján.

Fejér Zoltán,
kir. bír. végrehajtó.

676/1903. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró-ság 1903. évi V. I. 197/1. sz. végzése következtében Dr. Lichtenstein Jenő ügyvéd által képviselt Altmann Samu sauhelyi lakos javára Klein Mór sauhelyi lakos ellen 1500 kor. s jár. erejéig 1903. évi márczius hó 16-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1732 kor. 50 fillere becsült következő ingóságok, u. m.: házi butorok, rőfos árúk stb. nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. járás-bíró-ság 1903. évi V. I. 197/5. sz. végzése folytán 1500 korona tőkekövetelés, ennek 6% kamatai 1/3% váltódíj és bíróilag már megállapított költségek erejéig Sátorajauhelyben végrehajtást szenvedett üzlethelyiségében és lakásán leendő eszközlésére 1903. évi április hó 24-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt sauhely, 1903. évi április hó 19.

Fejér Zoltán,
kir. bír. végrehajtó.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 60 kor. 60 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi min. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Sátorajauhelyben, a kir. törvényszék telek-könyvi hatóságánál 1903. évi márczius hó 12-én.

Wielland, kir. trvszéki bír.

621/1903. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sauhelyi kir. járásbíró-ság 1903. évi Sp. I. 214. sz. végzése következtében Dr. Haas Bertalan ügyvéd által képviselt Majoros András sauhelyi lakos javára Gyulai Ignác sauhelyi lakos ellen 328 kor. 98 fill. s jár. erejéig 1903. évi márczius hó 26-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1435 kor. becsült következő ingóságok u. m.: tehén, ló, szekér, zongora stb. nyilvános árverésen eladotnak.

604/1903. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a sauhelyi kir. járásbíró-ság 1903. évi V. II. 178/1. számú végzése következtében Dr. Haas Bertalan ügyvéd által képviselt sauhelyi Polgári Takarékpénztár javára Lefkóvics Soma helybeli lakos ellen 788 korona s jár. erejéig 1903. évi márczius hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1800 koronára becsült következő ingóságok u. m.: borok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a sauhelyi kir. járásbíró-ság 1903. évi V. II. 178/2. számú végzése folytán 788 kor. tőkekövetelés, ennek 1903. évi január hó 1-én napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó-

díj és eddig összesen 84 kor. 52 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig sauhelyben alperes lakásán leendő eszközlésére 1903. évi április hó 29-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi 60. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverést az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt sauhelyben, 1903. évi április hó 8.án.

Fejér Zoltán,
kir. bír. végrehajtó.

SÉRVBEN SZENVEDŐK

forduljanak hozzám teljes bizalommal.

30 évi tapasztalatom, melyet a külföld legnagyobb Orthopaediai és kötszer műhelyeiben szereztem, biztosítékot nyújt szakképességemről, hogy a legelavultabb sérveknél is segíték. — Készíték kaskötőt, műfüzöt, egyenes tartót, púpkötőt, mülábat, kezeket stb.

Nagy raktár mindennemű betegápolási czikk és orvosi műszerekben, irigátor, ágy tál, éjjeli cioset, Bidet, tej sterilizáló készülék Prof. Soxhlet szerint, valamint minden Gummi áru.

Valódi francia különlegességek discretio mellett.

Keztyük saját gyártmány, mérték szerint is.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

BLUMBERG S. E. keztyűs és műkötszerész
Kassa, főtutcza 91. szám.

„HARZ”-vidéki

legfinomabb nemesfajú dalos kanárik. (Trute törzs), nappal és este világitásnál változatosan éneklőt 10 napi próbaidővel bárhová küldök utánvétellel, vagy az összeg előzetes beklüde mellett. Nem tetszőt kicserélek vagy visszaadom a pénzt. — I drb. kiváló példány him ára 30 kor. — II. oszt. á 20 kor., III. oszt. á 12 kor. és IV. oszt. ára 10 kor. — A tenyészkepes nőstények dbja 4 kor. — A madarak nem szinük, hanem hangjuk tisztasága és kellemes énekképességük szerint vannak a fent érintett osztályokba sorozva. Különböb valamenyien gyönyörűen énekelnek. Madaraim tartásosabb énekesek a külföldiekénél, mert hazánk éghajlatához vannak szokva. A csomagolás oly kintű, hogy a madarak a legaagyobb hidegben is 5 napig utazhatnak a nélkül, hogy egészségük veszélyeztetnék. A madár egészséges megérkezéséért jót állok.

Továbbá ajánlom a dalosok kalitkáját (az itteni rajz szerint) ónozott sodronyból. nagyság szerint 4, 5, 6, 7, 8 és 10 koronájával; a csomagolás önköltségemben számítom fel. Kanári eledel kifonként 80 fillér. — Kiváló gondot fordíték vidéki tisztelt vevőim rendeléseire s egyáltalában mindenki a legeslegkielégítőbb kiszolgálásra számíthat.

Árjegyzék és utasítás ingyen.

Szíves megrendeléseit várva, maradok kiváló tisztelettel:

Csengeri J.
UNGVÁR, Honvéd-utca 16. sz.

